

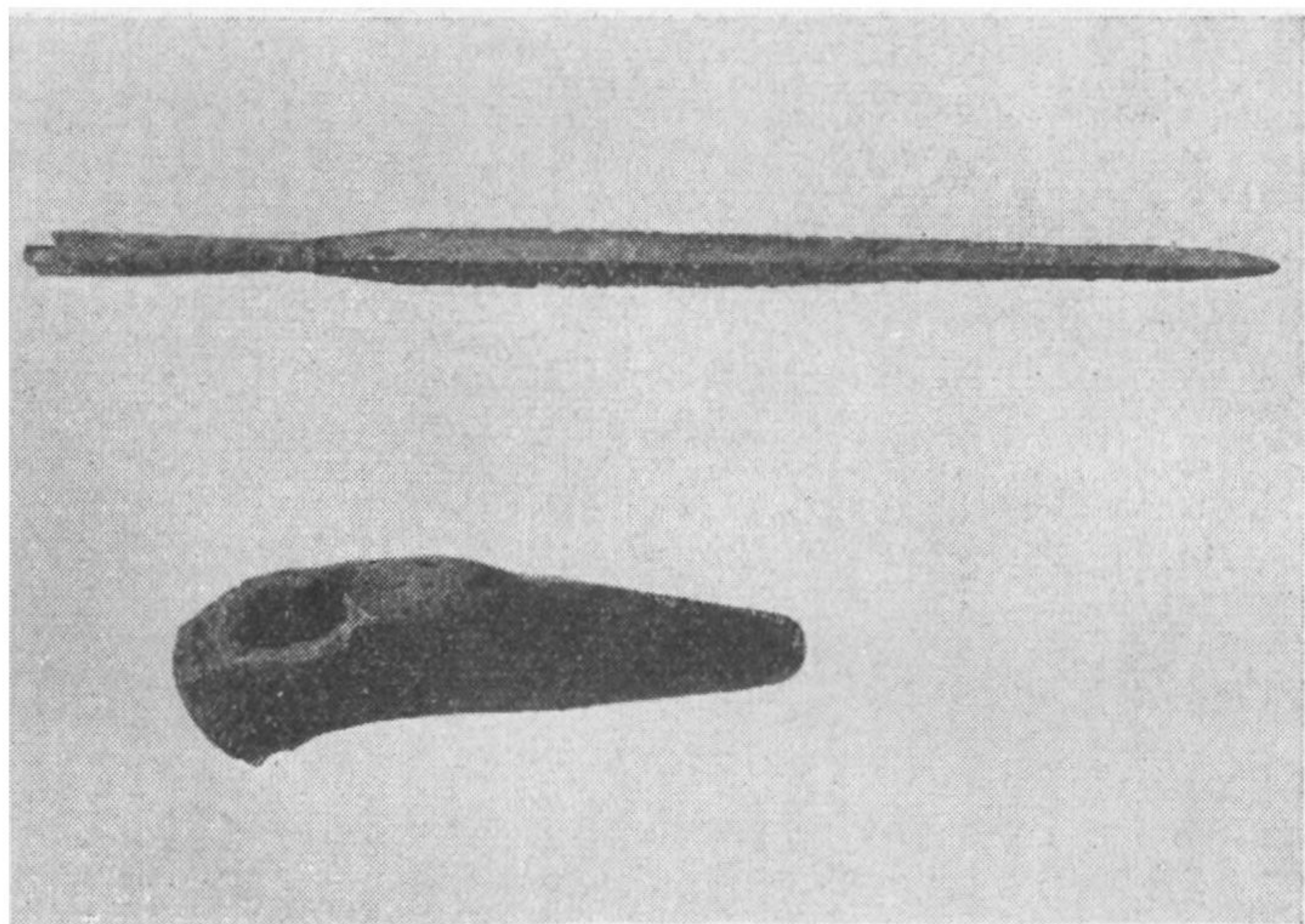
i det af ham udgivne bind »Breve og Aktstykker til Christiern den Andens og Frederik den Førstes Historie«. Allen og efter ham Kinch (»Ribe Bys Historie og Beskrivelse« I side 466) antager, at både Jens Teckeler og Peder Andersen er blevet henrettet, da Mogens Gyldenstjerne sendte begæring om, at det måtte ske. Men Peder Andersen fik dog en bedre skæbne. Herom oplyser et medtaget kongebrev af 27. januar 1532 i Ribe rådstuearkiv (pk. Kongebreve og reskripter 1524—1710), som er undgået Allens og Kinchs opmærksomhed.

Frederik I meddeler her borgmestre og råd i Ribe, at Peder Andersen har været hos kongen og berettet, at han for nogen tid siden blev fanget i søen med nogle skalke og sørøvere og ført til Karlsborg. Men da han med brev fra biskop Iver Munk og borgmester Peder Thomsen i Ribe har bevist, at han er blevet tvunget med og ført til Norge mod sin villie, har kongen nu givet ham hans gods tilbage og befaler borgmestre og råd i Ribe at lade ham besidde sit gods uhindret. Dog, tilføjes der meget betegnende, skal de have god agt, at han herefter ikke gør noget forræderi eller opløb der i byen.

Carl Lindberg Nielsen.

Mosefund af Spyd og økse

Ved en bækregulering i Agersnap 1 km vest for Bejsnap kirke, Ølgod sogn, fandt entreprenør H. Lauridsens arbejdere sidste vinter forskellige ting, som de sørgede for, blev skånet for ødelæggelse.

Spyðblad fra sen vikingetid og hjortetaksøkse fra bronzealderen.
1/5 størr.

De to mærkeligste genstande, som blev fundne af Eli Lauridsen, Ølgod, var et spyd forsynet med en smule skaft, som dog var for medtaget til at kunne bevares. Spydspidsen var ret velbevaret, det er 44 cm lang og $2\frac{1}{2}$ cm bred med ophøjet midtlinie og forsynet med dølge til træskaft.

Nationalmuseet var interesseret i fundet på grund af spydets usædvanlige længde, men kunde ikke »båse« det, da museet ikke kendte typen, II afdeling samt Tøjhusmuseet fandt det udelukket, at det kunne være middelalder eller nyere tid, så det måtte henregnes til sen oldtid. Fundet er ikke mindre interessant ved, at der omkring 1921 blev fundet et lignende spyd i samme engstykke, dette var dog itubruds og så medtaget, at det ikke blev opbevaret.

Den anden genstand, E. Lauridsen fandt, var en fin hjortetaksøkse med firkantet hul. Øksen er 22 × 6 × 5 cm. Om der før i amtet er fundet hjortetaksøkser, ved jeg ikke, men der findes såvidt vides ingen i egnens museer. Da hullet er firkantet, skulle det ifølge Brøndsted, Danmarks Oldtid, muligt stamme fra bronzealderen. Øksen er uden ornament, ret anselig, men som økse betragtet et umuligt redskab.

H. Øllgaard.

Fra Grænsekontrollen i Struenseetiden

Gaardmand Søren Laursen i Højrup, Koldinghus Amt, beklager sig i Sommeren 1771 over at have været Genstand for Uret fra Grænsekontrollør Steffen Worbasses Side, der havde konfiskeret to af hans Heste ved Toldstedet ved Kolding Aa mellem Højrup og Lunderskov, idet Worbasse havde paastaaet, at der var forsøgt Toldsvig, medens Sagen var, at Søren havde laant en Vogn af sin Svoger i Lunderskov, sønden Toldstedet, til at bringe noget Bygningstømmer fra dennes Gaard til sit Hjem, forspændt sine egne Heste. Efter at have læsset Tømmeret af i sin Gaard i Højrup, lod han sin halvvoksne Dreng køre Vognen tilbage. Svogeren havde da taget den ene af Hestene, for siden at ride over til Højrup, medens Drengen red den anden Hest over Aaen ved Toldstedet for at naa hjem. Worbasse var da mødt op, og da han fik at vide, at den manglende Hest var blevet hos Svogeren sønden Toldstedet, tog han Hesten fra Drengen, red tilbage og hentede den tilbageblevne